

Nr 348

Av herr **Svensson** i Kungälv **m. fl.**, om *förhöjd pension åt förste assistenten A. Albrektson hos Föreningen Skyddsvärnet.*

I skrivelse av den 11 september 1958 har Föreningen Skyddsvärnet i Göteborg hos Konungen hemställt, att förste assistenten vid dess byrå Alfred Albrektson, som den 12 mars 1959 fyller 65 år och med utgången av nämnda månad skall lämna sin tjänst, måtte från och med den 1 april 1959 beviljas en årlig pension av statsmedel med kronor 9 762: 60, vilket belopp tillsammans med kronor 1 881: —, som Albrektson erhåller i pension från Svenska Personal-Pensionskassan, skulle uppgå till 62 % av hans nuvarande årslön.

Föreningen anförde i sin ovannämnda skrivelse, att Albrektson tjänstgjort hos föreningen sedan år 1921 och att han under sin tjänstgöringstid huvudsakligen sysslat med att verkställa personundersökningar i brottmål och att det arbete som Albrektson utförde måste anses vara av rent statlig karaktär. Föreningen framhöll vidare, att föreningens inkomster huvudsakligen utgjordes, förutom visst statsanslag, av ersättning för verkställda personundersökningar i brottmål och utövande av övervakningar över villkorligt dömda m. fl. samt medlemsavgifter och gåvor från enskilda, men att föreningens ekonomi tyvärr vore sådan, att föreningen med de medel, som den hade till sitt förfogande, icke såge sig i stånd att betala någon pension åt Albrektson.

Genom beslut av Kungl. Maj:t den 28 november 1958 har Albrektson på villkor, att han på statsverket överlåter honom på grund av pensionsförsäkringen i Svenska Personal-Pensionskassan tillkommande rättigheter i den mån de grundats genom av Skyddsvärnet erlagda avgifter, beviljats statspension med 2 500 kronor om året, varå skulle utgå rörligt tillägg, enligt uppgift för närvarande uppgående till 80 %. Den sammanlagda pension Albrektson således skulle komma att uppbära inskränker sig alltså till 5 440 kronor, vilket utgör blott 34,5 procent av hans nuvarande årslön, kronor 18 780.

Den verksamhet som Skyddsvärnet bedriver utgör en viktig del av skyddsarbetet och måste i princip anses vara jämnställd med det arbete som utföres av skyddskonsulentorganisationen, för vars tjänstemäns avlönande och pensionering staten helt ansvarar. Ett nedläggande av Skyddsvärnets verksamhet skulle t. ex. ha till omedelbar följd att skyddskonsulentorganisationen omedelbart måste utbyggas i motsvarande grad om eftervården av villkorligt dömda och villkorligt frigivna fångar icke skulle göras mindre effektiv än den för närvarande är.

Under återopande av vad sålunda anförts hemställas,
att riksdagen hos Kungl. Maj:t måtte hemställa om förnyad prövning av Albrektsons pensionsfråga i syfte att han måtte erhålla sådan förhöjning av sina pensionsförmåner att hans sammanlagda pension kommer att motsvara 62 procent av hans årslön, kronor 18 780.

Stockholm den 27 januari 1959

Evert Svensson
Kungälv

Sven Gustafson
i Göteborg

Brita Elmén

Olof Nilsson

Stina Wallerius-Gunne

Nr 349

Av herr **Hedqvist**, om ersättning till jordbruksarbetaren *H. K. B. Carlzén* för skada, uppkommen under militärtjänstgöring.

Under skolskjutning med karbin den 23 februari 1923 vid Kungl. Södermanlands regemente skadades jordbruksarbetaren Harry Karl Bernhard Carlzén, Österhaninge kommun i Stockholms län, genom vådaskott i vänster ben med påföljd att benet måste amputeras. Carlzén var enligt utredning icke vållande till skadan. Carlzén uppbär f. n. en livränta med kr. 250: — per månad + ett tillägg å kr. 52:10, det sistnämnda tillkommet efter särskilt beslut av riksdagen.

Med hänsyn till den höga graden av invaliditet som Carlzén oförvållat åsamkats genom olyckan och som omöjliggjort för honom att ens genom lättare arbete förbättra sin ekonomi, synes det skäligt att riksdagen, trots att så lång tid förflutit sedan skadan inträffade, i någon form ville ytterligare gottgöra Carlzén.

I detta sammanhang får jag anföras *dels* att Carlzén genom olyckan förlorade sin anställning och arbetsinkomst, den senare förlusten torde kunna uppskattas till 200 000 kronor, *dels* att Carlzén under alla dessa år varit hänvisad till hjälp i olika avseenden av sin broder.

Carlzéns utkomstmöjligheter har sedan denna fråga senast aktualiserades i riksdagen (se statsutskottets utlåtande nr 150/1957) icke förbättrats, utan den fortsatta invaliditeten och den tilltagande åldern gör det ännu svårare för honom att hjälpligt reda sig. Med hänsyn till penningvärdeförsämringen och levnadskostnadsstegringen synes det jämväl ur dessa synpunkter angeläget med en omprövning av Carlzéns ekonomiska förhållanden.

Med anledning av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta tillerkänna ovanberörde Carlzén antingen ett skäligt engångsbidrag eller ett årligt understöd utöver nu utgående förmåner.

Stockholm den 27 januari 1959

Sven Hedqvist